

Izvori materijala za *Radnu svesku*

1-7. JULA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | KOLOŠANIMA 1-4

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Kološanima 1:13, 14) On nas je izbavio iz vlasti tame i preneo nas u kraljevstvo svog voljenog Sina, po kome smo oslobođeni otкупninom – oprošteni su nam gresi.

it-2-E 169 ¶13-5

Kraljevstvo Božjeg voljenog Sina. Deset dana nakon što je uzašao na nebo, to jest na Pedesetnicu 33. godine, Isus je na svoje učenike izlio sveti duh i time im pružio dokaz da ga je Bog „uzvisio i dao mu da sedi njemu zdesna“ (Del 1:8, 9; 2:1-4, 29-33). Tada je stupio na snagu novi savez, a oni su bili prvi pripadnici novog svetog naroda, to jest duhovnog Izraela (Jev 12:22-24; 1Pe 2:9, 10; Ga 6:16).

Hrist je sada sedeo zdesna svom Ocu u svojstvu poglavara ove skupštine (Ef 5:23; Jev 1:3; Fp 2:9-11). Biblija otkriva da je na Pedesetnicu 33. godine osnovano duhovno kraljevstvo koje od tada vlada nad njegovim učenicima. Kada je u prvom veku pisao hrišćanima u Kološima, apostol Pavle je ukazao na to da Isus Hrist već ima kraljevstvo rekavši: „[Bog] nas je izbavio iz vlasti tame i preneo nas u kraljevstvo svog voljenog Sina“ (Ko 1:13; uporediti s Del 17:6, 7).

Hristovo kraljevstvo je duhovne prirode, a od Pedesetnice 33. godine vlada nad duhovnim Izraelom, to jest hrišćanima koji su rođeni Božjim duhom i tako su postali Božja duhovna deca (Jv 3:3, 5, 6). Kada ti duhom rođeni hrišćani prime nebesku nagradu, više neće biti zemaljski podanici Hristovog duhovnog kraljevstva, već će biti kraljevi s Hristom na nebu (Ot 5:9, 10).

8-14. JULA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | 1. SOLUNJANIMA 1-5

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(1. Solunjanima 4:3-6) Jer je Božja volja da budete sveti – da se uzdržavate od bluda, da svako od vas zna da ovlada svojim telom u svetosti i časti, a ne u neobuzdanoj polnoj požudi koja je svojstvena narodima koji ne poznaju Boga, i da niko ne čini nažao svom bratu i da ne zadire u njegova prava, jer Jehova kažnjava za sve to, kao što smo vam već rekli i temeljno posvedočili.

it-1-E 863-864 ¶19

Blud

Blud je greh zbog kog osoba može biti isključena iz hrišćanske skupštine (1Ko 5:9-13; Jev 12:15, 16). Apostol Pavle je objasnio da hrišćanin koji čini blud greši svom telu, jer koristi reproduktivne organe onako kako Bog to nije zamislio. Takva osoba je ozbiljno duhovno zastranila, onečišćuje Božju skupštinu i izlaže sebe opasnosti da dobije neku polno prenosivu bolest (1Ko 6:18, 19). Ona povređuje prava svoje hrišćanske braće (1So 4:3-7) time što (1) sramnim postupcima onečišćuje i sramoti skupštinu (Jev 12:15, 16), (2) lišava osobu s kojom je počinila blud moralne čistoće, a ukoliko je ta osoba sama, onemogućuje joj da u brak stupi moralno čista, (3) svojoj vlastitoj porodici kalja ugled i (4) povređuje roditelje, bračnog druga ili verenika osobe s kojom je počinila blud. Osoba koja počinu blud time ne pokazuje nepoštovanje prema ljudskim zakonima, koji zabranjuju ili ne zabranjuju blud, već prema Bogu, koji će je kazniti za njen greh (1So 4:8).

15–21. JULA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | 2. SOLUNJANIMA 1–3

„Otkrivanje bezakonika“

(2. Solunjanima 2:6-8) I tako sada znate šta ga zadržava, da bi se otkrio tek u svoje vreme. Zaista, tajna ovog bezakonja već deluje, ali ostaće tajna samo dok ne bude uklonjen onaj koji ga sada zadržava. Tada će se otkriti bezakonik. Njega će Gospod Isus ubiti dahom svojih usta i uništiti pokazivanjem svoje prisutnosti.

it-1-E 972-973

Odanost Bogu

Postoji još jedna tajna koja je potpuno suprotna Jehovinoj „svetoj tajni“. To je „tajna ovog bezakonja“. Pravi hrišćani u Pavlovo vreme nisu znali ko je „bezakonik“, jer tada se još nije oformila grupa ljudi za koju se moglo reći da se odnosi na „bezakonika“. Čak i nakon što se ovaj „bezakonik“ u potpunosti oformio kao grupa, većina ljudi nije mogla da ga prepozna zato što je on svoja zla dela činio u tajnosti i iz navodne odanosti Bogu. To će zapravo biti otpadništvo od prave odanosti Bogu. Pavle je rekao da je „tajna ovog bezakonja“ već uzela maha u njegovo vreme, zato što su postojali neki koji su širili bezbožni uticaj po hrišćanskoj skupštini i od kojih će na kraju nastati otpadnici. Na kraju će ih Isus Hrist uništiti, čime će njegova prisutnost biti svima očigledna. Ovaj bezbožnik, „čovjek“ kojim upravlja Satana, uzvisiće se „iznad svakoga ko se naziva 'bogom' ili se obožava“ (grč., *sebasma*). Tako će ovaj veliki protivnik Boga kao oružje u Sataninim rukama biti izuzetno uspešan u obmanjivanju ljudi i odvešće u propast sve one koji ga slede. U tome uspeva zato što je njegova zloća sakrivena pod velom lažne pobožnosti (2So 2:3-12; uporediti s Mt 7:15, 21-23).

(2. Solunjanima 2:9-12) Ali bezakonikova prisutnost, koju Satana omogućuje svojim delovanjem, praćena je svakim silnim delom i lažnim čudesnim znakovima i znamenjem i svakom nepravdom i prevarom. Sve je to namenjeno onima koji odlaze u propast zato što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasili. I zato Bog dopušta da na njih deluje zabluda, da bi verovali laži, kako bi svi oni bili osuđeni jer nisu verovali istini, nego su voleli nepravdu.

it-2-E 245 ¶7

Laž

Jehova Bog dopušta da na ljude koji više vole laž nego dobru vest o Isusu Hristu „deluje zabluda, da bi verovali laži“ (2So 2:9-12). Da je to istina vidi se po onome što se desilo u vreme izraelskog kralja Ahava. Lažni proroci su uveravali Ahava u pobedu u bici kod Ramota u Galadu, dok je Jehovin prorok Miheja prerekao težak poraz. Kao što je Miheji otkriveno u viziji, Jehova je dozvolio jednom duhovnom stvorenju da bude „lažljiv duh“ u ustima Ahavovih proroka. Drugim rečima, to duhovno stvorenje je prouzrokovalo da ti proroci kralju ne kažu istinu, već ono što oni žele i ono što bi Ahav želeo da čuje od njih. Iako je bio upozoren, Ahav je više verovao njihovim lažima i to je platio životom (1Kr 22:1-38; 2Le 18).

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(2. Solunjanima 1:7, 8) a vama, koji trpите nevolju, da donese olakšanje, kao i nama, kad se s neba pojavi Gospod Isus sa svojim moćnim anđelima u plamenoj vatri i kad izvrši osvetu nad onima koji ne poznaju Boga i koji se ne pokoravaju dobroj vesti o našem Gospodu Isusu.

it-1-E 834 ¶5

Vatra

Petar je napisao da su „nebesa i zemlja sačuvani [...] za vatru“. Iz konteksta i iz drugih stihova

vidi se da ovde nije reč o doslovnoj vatri već o večnom uništenju. Kao što Potop u Nojevo vreme nije uništio doslovna nebesa i zemlju, već samo bezbožnike, tako će i Isus Hrist kada se pojavi sa svojim moćnim anđelima u plamenoj vatri zauvek uništiti bezbožnike i zao svetski porijeklo kom oni pripadaju (2Pe 3:5-7, 10-13; 2So 1:6-10; uporediti s Is 66:15, 16, 22, 24).

(2. Solunjanima 2:2) ne dajte da vas u prosuđivanju brzo pokoleba ili uznemiri neka nadahnuta izjava ili neka reč ili neko navodno naše pismo, o tome da je Jehovin dan već tu.

it-1-E 1206 ¶4

Nadahnuće

„Nadahnute izjave“ – ko je njihov izvor? Apostoli su u svojim zapisima na poseban način koristili grčku reč *pnevma* (duh). Na primer, u 2. Solunjanima 2:2 apostol Pavle je napisao svojoj braći u Solunu da ne treba da ih pokoleba i uznemiri nijedna „nadahnuta izjava [doslovno: 'duh'] ili neka reč ili neko navodno naše pismo [apostola], o tome da je Jehovin dan već tu“. Jasno je da je Pavle koristio reč *pnevma* (duh) kako bi ukazao na sredstva komunikacije, kao što su „reč“ i „pismo“. Iz tog razloga Langovo delo *Commentary on the Holy Scriptures* (str. 126) kaže sledeće o Pavlovim rečima: „Apostol je ovde govorio o navodnim nadahnutim izjavama, lažnim predskazanjima i izjavama nekog proroka“ (Preveo i uredio P. Šaf, 1976). U delu *Word Studies in the New Testament* stoji: „*Nadahnuto duhom*. Predviđanjima pojedinaca u hrišćanskoj skupštini, koji su tvrdili da njihove objave dolaze od Boga“ (1957, 4. tom, str. 63). U nekim prevodima se reč *pnevma* prevodi kao „duh“, a u nekim drugim prevodima kao „poruka od Duha“ (*The Bible – An American Translation*), „predskazanje“ (*The Jerusalem Bible*), „nadahnuće“ (od Ostervala i Segona, francuski), „nadahnuta izjava“ (*Novi svet*).

22–28. JULA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | 1. TIMOTEJU 1–3

„Teži za hvale vrednom službom“

(1. Timoteju 3:13) Jer oni koji dobro obavljaju službu stiču dobro ime i mogu s velikom slobodom govoriti drugima o veri u Hrista Isusa.

km-E 9/78 4 ¶7

Oni koji „stiču dobro ime“

Nije teško razumeti zašto je Pavle za takvu braću rekao da „stiču dobro ime“. To se ne odnosi, kao što neki smatraju, na napredovanje u crkvenoj hijerarhiji. Sluge pomoćnici „koji dobro obavljaju službu“ imaju blagoslov od Jehove i Isusa, kao i cenjenje i podršku čitave skupštine. Oni s pravom mogu „s velikom slobodom govoriti drugima o veri u Hrista Isusa“. Pošto ne zloupotrebljavaju svoj položaj, drugi ih cene zbog onog što rade, ostaju jaki u veri i mogu izražavati svoju veru bez ustezanja i straha da će drugi nešto prigovoriti njihovoj službi.

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(1. Timoteju 1:4) i da se ne bave izmišljenim pričama i rodoslovljima, jer to ne vodi ničemu. To samo pogoduje stvaranju bespočetnih pitanja, a ne tome da se deli ono što Bog daje za izgradnju naše vere.

it-1-E 914-915

Rodoslov

Istraživanje takvih stvari i rasprave o tome nisu imale smisla, a to se naročito može reći za period u kom je Pavle napisao ove reči Timoteju. Više nije postojala potreba za čuvanjem rodoslova kojim bi se dokazalo nečije poreklo, jer Bog više nije pravio razliku između Jevreja i nejevreja u hrišćanskoj skupštini (Ga 3:28). Zahvaljujući rodoslovnim zapisima, već je bilo potvrđeno da je Hrist potomak kralja Davida.

Osim toga, nedugo nakon što je Pavle napisao ove reči, Jerusalem je bio uništen a sa njim i svi rodoslovni zapisi. Bog ih nije sačuvao. Zato Pavle nije želeo da Timotej i drugi hrišćani troše vreme na bavljenje rodoslovima i da učestvuju u raspravama o nečijem poreklu, jer to ni na koji način nije izgrađivalo veru u Boga. Rodoslov koji govori o Hristu dovoljan je da bi se dokazalo da je on Mesija, a to je ono što je najvažnije za hrišćane. Drugi rodoslovi koji su navedeni u Bibliji dokazuju autentičnost biblijskog teksta i nedvosmisleno potvrđuju da je reč o verodostojnom istorijskom zapisu.

29. JULA – 4. AVGUSTA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | 1. TIMOTEJU 4-6

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(1. Timoteju 4:13) Dok ne dođem, posveti se javnom čitanju, podsticanju, poučavanju.

it-2-E 714 ¶1-2

Javno čitanje

U hrišćanskoj skupštini. U prvom veku, malo ko je imao biblijske svitke i zato je javno čitanje bilo veoma važno. Apostol Pavle je podstakao hrišćane da čitaju njegova pisma na hrišćanskim sastancima i da razmene njegova pisma s drugim skupštinama, kako bi se i tamo mogla pročitati (Ko 4:16; 1So 5:27). Pavle je savetovao mladog Timoteja, koji je služio kao nadglednik, da se posveti „javnom čitanju, podsticanju, poučavanju“ (1Ti 4:13).

Čitanje u javnosti treba da bude tačno (Avk 2:2). Pošto oni koji prisustvuju javnom čitanju treba da izvuku pouku, čitač mora dobro razumeti ono što čita i treba da zna koji je smisao teksta, da ne bi naglašavanjem preneo pogrešnu poruku i naveo slušaoce na pogrešan zaključak. Prema Otkrivenju 1:3, srećan je onaj koji čita reči tog proročanstva naglas, kao i oni koji ih čuju i drže ih se.